

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoPs/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123205675
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3123205675.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom t. č. Centrum sociálnych služieb – C., C. XX, XXX XX C., právne zastúpený Mgr. Tomášom Ješkom, advokátom, so sídlom Kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, pozbaveného spôsobilosti na právne úkony, za účasti opatrovníka navrhovateľa: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXXX/XX, XXX XX E. – F. E., za účasti v odvolacom konaní Krajskej prokuratúry v G., H. XXXX/X, XXX XX G., o navrátenie spôsobilosti na právne úkony, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Ps/8/2023-95 zo dňa 24. februára 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“) výrokom I. konanie o návrhu navrhovateľa na vrátenie spôsobilosti na právne úkony zastavil s tým, že navrhovateľ môže takýto návrh podať najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo výroku II. rozhodol, že štátu sa náhrada trov konania nepriznáva a vo výroku III., že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie poukázal na návrh navrhovateľa podaný 18.07.2023, ktorým sa domáhal navrátenia spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu, na jeho odôvodnenie, v zmysle ktorého trval na tom, že je schopný sám sa o seba postarať, vie variť, piecť, upratať si, vie si zarábať prácou peniaze, je v produktívnom veku a nevidí racionálny dôvod, aby bol naďalej umiestnený v zariadení v Centre sociálnych služieb C. v obci C.. Ďalej poukázal súd prvej inštancie na viaceré rozhodnutia súdov v súvislosti s rozhodovaním o spôsobilosti na právne úkony, na vrátenie spôsobilosti na právne úkony, Správu Centra sociálnych služieb - C., C. zo 16.01.2024, Správu od A. I. J., Znalecký posudok MUDr. Márie Majzlanovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 73/2024 a na celý rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 239 CMP, 247 ods. 1, 2 CMP, § 10 ods. 1, 2, 3 OZ rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho uznesenia.

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia skonštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4NcP/123/02 zo dňa 12.02.2003 bol navrhovateľ pozbavený spôsobilosti na právne úkony celkom, rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.03.2003. Následne boli vydané viaceré rozsudky týkajúce sa prinavrátania spôsobilosti na právne úkony vo vzťahu k návrhu navrhovateľa, kde k navráteniu spôsobilosti na právne úkony vo vzťahu k navrhovateľovi nedošlo.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť, preto konanie zastavil s tým, že u navrhovateľa nie sú dané dôvody na čiastočné alebo úplné vrátenie spôsobilosti na právne úkony. Navrhovateľ zdôvodnil návrh na vrátenie spôsobilosti na právne úkony dobou, ktorá uplynula od posledného posudzovania zdravotného stavu navrhovateľa. Poukázal na jeho schopnosť sa o seba postarať pri zabezpečovaní jeho každodenných potrieb, je v produktívnom veku a nevidí racionálny dôvod ďalšieho umiestnenia v zariadení. K návrhu však navrhovateľ nepripojil žiadne lekárske vyjadrenie alebo správu, z ktorej by vyplývalo odôvodnenie posúdenia spôsobilosti na právne úkony. Z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým zo záverov Znaleckého posudku znalkyne MUDr. Márie Majzlanovej č. 73/2024, vypracovaného v konaní znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že u navrhovateľa je naďalej prítomná duševná porucha – Paranoidná schizofrénia s reziduálnymi zmenami osobnosti, t. č. v ambulantnej liečbe nedosahujúca stav úplnej sociálnej remisie po predchádzajúcom relapse – vzplanutí ochorenia v máji 2024. Pre túto duševnú poruchu z hľadiska zdravotného stavu navrhovateľa znalkyňa skonštatovala, že nie je možné uvažovať o vrátení spôsobilosti na právne úkony vzhľadom na charakter ochorenia. Navrhovateľ podľa záveru posudku nie je schopný zodpovedne vybavovať akékoľvek svoje náležitosti a nie je schopný dostatočne ovládať svoje konanie s tým, že závery posudku obhájila znalkyňa aj v rámci svojej výpovede na súdnom pojednávaní, pričom závery posudku neboli kvalifikovane spochybnené.

5. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že pokiaľ zástupca navrhovateľa spochybnil zistenia znalkyne ohľadom zlyhania navrhovateľa počas experimentu jeho samostatného fungovania v apríli a máji 2024, súd prvej inštancie uviedol, že tieto zistenia vyplývajú z obsahu súdneho spisu a tieto znalkyňa vyvodila aj z vyšetrenia samotného navrhovateľa. Ak navrhovateľ sám aj po podaní posudku je naďalej presvedčený o schopnosti samostatného fungovania, a to bez potreby neustáleho dohľadu a poskytnutia sociálnej a zdravotnej pomoci, súd prvej inštancie uviedol, že je to dôsledok jeho nedostatočného náhľadu na svoje psychické ochorenie, ktoré narušilo podstatne jeho schopnosť primeraného uplatnenia tak v osobnom živote ako aj v možnosti zamestnať sa. V priebehu konania opatrovník navrhovateľa vytvoril pre neho situáciu, v rámci ktorej mal možnosť skúsiť samostatnú existenciu, zabezpečil mu byt v E. K. E., zafixoval jeho finančné fungovanie, ponechal navrhovateľovi určitú voľnosť a možnosť sebakontroly a prevzatia zodpovednosti za svoj život. Bolo v konaní preukázané, že navrhovateľ samostatné fungovanie nezvládol s tým, že dokonca došlo z jeho strany k ohrozeniu na zdraví, keďže vynechal liečbu a došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ktoré vyvolalo nútenú hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení.

6. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že z výsluchu znalkyne, zo záverov posudku a z výsluchu opatrovníka vyplýva, že navrhovateľ nie je schopný ani samostatného hospodárenia s finančnými prostriedkami, a to ani čiastočne, pretože pre zachovanie jeho priaznivého zdravotného stavu je nevyhnutné, aby bol umiestnený v sociálnom zariadení, kde relevantná časť jeho príjmu – dôchodku pokrýva poskytovanú sociálnu službu a zvyšok prostriedkov opatrovník uvoľňuje z finančných úspor. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že by bolo v rozpore so záujmom navrhovateľa, ak by mu súd uvoľnil finančné prostriedky do dispozície, pričom jeho pravidelný príjem nepostačuje na pokrytie nevyhnutnej sociálnej služby. Navrhovateľovi je pritom poskytované vreckové, o všetky jeho potreby je postarané (chodí do dediny na prechádzku, vie si zadovážiť kávu, cigarety a podobne). Navrhovateľ nedisponuje ani pracovnoprávnou spôsobilosťou, čo vyplynulo zo znaleckého dokazovania, k tomuto záveru nedal podklad ani samotný opatrovník a taktiež A. I. J., ambulantný psychiater navrhovateľa. Preto podľa súdu prvej inštancie neboli splnené podmienky ani na čiastočné vrátenie spôsobilosti na právne úkony v oblasti konania pred orgánmi verejnej správy, finančnými orgánmi, resp. rozhodovania o sociálnej a zdravotnej starostlivosti.

7. Navrhovateľ aj v priebehu konania častokrát zachádzal vo svojich vyjadreniach do nereálnych predstáv o svojom živote, svete v ktorom žije, o možnej samostatnej budúcnosti, čo je evidentne dôsledok jeho duševného ochorenia. Súd prvej inštancie konanie o návrhu navrhovateľa na vrátenie spôsobilosti na právne úkony zastavil a zároveň rozhodol, že navrhovateľ nemôže takýto návrh podať do šiestich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, a to s poukazom na presvedčivé závery znaleckého posudku, k charakteru a prognóze duševnej poruchy navrhovateľa, pričom zlepšenie zdravotného stavu nemožno očakávať. Súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, vypočutie svedkov, ktorých navrhol navrhovateľ, nakoľko by ďalšie dokazovanie nemohlo byť relevantným pre zistenie skutočného stavu a následného rozhodnutia súdu.

8. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách štátu, ktoré vznikli zaplatením znalečnej odmeny a výdavkov tak, že náhradu týchto trov štátu nepriznal. Zaoberal sa aj úvahou o zaviazaní navrhovateľa na náhradu trov štátu podľa § 251 ods. 2 CMP, keďže návrh bol podaný bez akéhokoľvek odborného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa alebo aspoň správy ošetrojúceho lekára alebo psychiatra, z ktorého by vyplývalo odporúčenie podať takýto návrh. O to viac, keď navrhovateľ v minulosti opakovane takéto návrhy podával a tieto boli vždy zamietnuté ako nedôvodné. O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ cestou právneho zástupcu v podaní zo dňa 08.04.2025, v ktorom uviedol, že závery konajúceho súdu vychádzajú z neúplne, resp. nesprávne zisteného skutočného stavu, súd vychádzal len z tvrdení opatrovníka, resp. znalkyne, pričom tvrdenie znalkyne ako aj závery vyjadrené v znaleckom posudku mali podklad len v tvrdeniach opatrovníka, bez ďalšieho skúmania ich pravdivosti alebo správnosti. Navrhovateľ tieto skutkové tvrdenia v priebehu pojednávania rozporoval ohľadne neosvedčenia sa počas experimentu samostatného fungovania, pričom aj cestou právneho zástupcu na pojednávani konfrontoval znalkyňu vo vzťahu k podkladom, z ktorých vychádzala pri vypracovávaní znaleckého posudku. Pokiaľ konajúci súd konštatoval, že navrhovateľ žiadnym kvalifikovaným spôsobom nerozporoval samotný znalecký posudok, resp. závery z neho vyplývajúce, navrhovateľ podotkol, že k tomu námietky navrhovateľa ani nesmerovali. Tieto smerovali voči podkladom (dôkazom), na základe ktorých znalkyňa dospela k svojim záverom. Poukázal na rozpor s Čl. 6 CMP, v zmysle ktorého má konajúci súd zisťovať skutočný stav veci, a to vykonaním všetkých dôkazov, a to aj takých, ktoré účastníci konania nenavrhli. Je potrebné podľa názoru navrhovateľa najskôr zistiť skutočný stav veci a až následne z takto správne zisteného skutočného stavu veci (ako relevantného podkladu pre vypracovanie znaleckého posudku) vykonať dokazovanie znaleckým posudkom. Preto navrhovateľ navrhuje po doplnení dokazovania o zistenie podstatného skutočného stavu veci vypracovanie kontrolného znaleckého posudku odlišným znalcom. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a sám rozhodol tak, že sa mu navracia spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu, alternatívne napadnuté uznesenie zrušuje a vracia Okresnému súdu Prievidza na nové konanie a rozhodnutie.

10. Zároveň navrhovateľ pripojil aj vlastné odôvodnenie odvolania, v ňom poukázal na ním tvrdené fyzické napadnutie jeho opatrovníkom D. B. (starší brat), ktorý ho mal viackrát fyzicky napadnúť, a to opakovane po hlave a po tele, minimálne 7x ho napadol, čo ale nemôže dokázať, lebo bol pri ňom sám. Poukázal na to, že jeho starší brat D. B. vlastní 1-izbový byt, v ktorom môže navrhovateľ bývať, môže mu ho dať do prenájmu a navrhovateľ sa vie sám o seba postarať. V ďalšom uviedol, že nie je pravda, že ho chodil kontrolovať brat raz za týždeň, bol od 2. apríla do 3. mája iba trikrát, a to na začiatku pobytu, uprostred okolo 18.04. a potom 07.04.2024. Poukázal na to, že brat uvádzal, že mal byť pri štvrtej návšteve navrhovateľ v úplne ťažkej depresii, v dôsledku vynechania liečby, navrhovateľ uviedol, že to nebola štvrtá návšteva, ale tretia a nemohol byť vôbec dekompenzovaný, keďže sa mu tam dobre bývalo a lieky nevynechával. Jedol ich tak, ako ich mal podľa predpisu A. J.. Navrhovateľ je presvedčený, že tu nie sú podmienky na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, že sa necíti byť psychicky chorý, nepije alkoholické nápoje, víno viac ako 9 rokov, ani predtým priveľa nepil. Neužíva omamné prostriedky a jedy a je toho názoru, že to všetko je pre zaujatosť jeho brata a súdnej znalkyne a tiež vlašný postoj pani sudkyne. Žiadal, aby krajský súd prehodnotil jeho právny status a jeho vytúženú spôsobilosť na právne úkony mu odsúhlasil a vrátil.

11. Okresná prokuratúra Prievidza vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že ho považuje za nedôvodné, napadnuté uznesenie v celom rozsahu za zákonné a vecne správne a poukazuje najmä na vypracovaný Znalecký posudok MUDr. Márie Majzlanovej zo dňa 10.12.2024, z ktorého jednoznačne vyplýva, že u navrhovateľa obmedzeného A. B. stále trvajú dôvody na pozbavenie spôsobilosti na právne úkony pre duševnú poruchu – Paranoidnú schizofréniu so zmenou osobnosti, čo je psychické ochorenie trvalého charakteru nevyliciteľné. Posledné vzplanutie ochorenia bolo u obmedzeného v máji 2024, pričom v ambulantnej liečbe nedosahuje stav úplnej sociálnej remisie. Duševná porucha u obmedzeného viedla k trvalému poškodeniu psychiky, čo má vplyv na jeho fungovanie, predstavy o živote, o sebe. Nie je schopný samostatne si vybavovať svoje záležitosti, potrebuje nad sebou neustálu kontrolu, ktorá mu je poskytovaná práve v zariadení, kde je v súčasnosti umiestnený, nakoľko hmotnoprávny opatrovník D. B. mu nie je schopný zabezpečovať celodenný dohľad. Tento sa stará predovšetkým o jeho finančné záležitosti, preto mu uvoľňuje finančné prostriedky opatrne, zabezpečuje mu veci osobnej potreby a iné záležitosti vyplývajúce z funkcie opatrovníka. Poplatok v zariadení, ktorý prevyšuje príjem

obmedzeného predstavuje sumu 150,- Eur, čo hmotnoprávny opatrovník dopláca z úspor obmedzeného. Aj Okresná prokuratúra poukázala na to, že obmedzený A. B. si v priebehu súdneho konania vyskúšal samostatné fungovanie bez dohľadu, bol prepustený zo zariadenia, avšak zlyhal, prestal užívať lieky a došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, čo u neho skončilo nútenou hospitalizáciou v nemocnici na psychiatrickom oddelení. Zo všetkých vykonaných dôkazov vyplynul záver, že nie je možné ani čiastočne vrátiť spôsobilosť na právne úkony obmedzenému A. B., kladne sa k tomu nevyjadril ani hmotnoprávny opatrovník, ktorý pozná jeho zdravotný, psychický stav, jeho spôsob myslenia a celkové správanie sa. V danom prípade zobral súd aj na vedomie záujem obmedzeného, ktorému v prípade vrátenia spôsobilosti na právne úkony by mohol byť spôsobený následok na zdraví v podobe zhoršenia jeho ochorenia, resp. by mohlo dôjsť u neho k nedôslednému hospodáreniu s úsporami, ktoré sú v súčasnosti využívané na doplatok za poskytovanú sociálnu službu, čím by došlo k zhoršeniu celkovej kvality života. Preto navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a odvolanie podané A. B. ako nedôvodné zamietnuť.

12. Opatrovník navrhovateľa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prinavrátene spôsobilosti na právne úkony by znemožnilo poskytovanie celodennej zdravotnej a sociálnej starostlivosti, na ktorú je jeho brat (navrhovateľ) odkázaný podľa doterajších odborných posudkov a viedlo by k odmietnutiu tejto starostlivosti. Ďalej poukázal na záver, ktorý vyplynul z pozorovania pri pokuse o samostatné fungovanie menovaného v podmienkach mimo terajšieho zariadenia, ktoré sa uskutočnilo v celom mesiaci apríl 2024, a ktorý skončil so zhoršením jeho zdravotného stavu a následnou hospitalizáciou. Považuje ďalší proces odvolávania a prehodnocovania vyšším súdom za neopodstatnený v tomto čase a pre tento konkrétny prípad.

13. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

15. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Predmetom odvolacieho konania je teda preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené, z dôvodu nesplnenia podmienok pre navrátenie spôsobilosti na právne úkony navrhovateľovi.

16. Priznaním plnej procesnej spôsobilosti osobe, o ktorej spôsobilosti na právne úkony sa koná, jej v rámci práva samostatne konať, patrí aj právo udeliť plnomocenstvo zástupcovi ktorého si zvolí (§ 239 CMP). Oprávnenie zastupovať účastníka na základe plnej moci je potrebné v konaní preukázať, z tohto dôvodu bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý neustanovil navrhovateľovi ďalšieho procesného zástupcu v osobe kolízneho procesného opatrovníka, nakoľko túto funkciu plnil navrhovateľom zvolený advokát.

17. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnenej požiadavky na navrátenie spôsobilosti na právne úkony. Odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie, ktorý na vec správne aplikoval § 10 ods. 1 až 3 OZ a § 247 ods. 1 CMP a tieto správne vyložil. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatnou argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. V preskúmvanej veci je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4NcP/123/02 zo dňa 12.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.03.2023, bol navrhovateľ pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť

potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu navrhovateľa skúmal, či u navrhovateľa došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala navrátenie jeho spôsobilosti na právne úkony, prípadne, či na strane navrhovateľa odpadli dôvody, ktoré viedli k pozbaveniu spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony.

19. V tomto smere odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a vyvodil z neho správny záver, keď podľa ust. § 247 ods. 1 CMP konanie zastavil. Z vykonaného dokazovania, najmä zo záverov Znaleckého posudku č. 73/2024 znalkyne MUDr. Márie Majzlanovej, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že navrhovateľ dlhodobo, teda viac ako 20 rokov trpí závažným duševným ochorením, a to paranoidnou schizofréniou s reziduálnymi postpsychotickými zmenami osobnosti, t.č. v ambulantnej liečbe nedosahujúcu stav úplnej sociálnej remisie po predchádzajúcom relapse (vzplanutí ochorenia v máji 2024) s tým, že ide o psychické ochorenie trvalého charakteru, nevyliciteľné, liečbou iba ovplyvniteľné v zmysle udržania, resp. dosiahnutia stavu sociálnej remisie, t.j. bez tzv. pozitívnej symptomatiky – porúch myslenia v zmysle bludov a halucinácií. Zdravotný stav navrhovateľa sa nezmenil, v dôsledku duševnej poruchy nie je schopný zodpovedne vybavovať svoje záležitosti, nie je schopný dostatočne ovládať svoje konanie, nie je schopný pochopiť súdne rozhodnutie v predmetnej veci vo význame ochrany svojej osoby. Duševná porucha svojim priebehom viedla u posudzovaného k trvalému poškodeniu jeho psychiky, čo podstatne narušilo jeho schopnosti primeraného uplatnenia sa v živote. Navrhovateľ ani nie je schopný samostatne spravovať svoje záležitosti, nie je spôsobilý disponovať s finančnými prostriedkami. U navrhovateľa existuje riziko ohrozenia straty peňazí a zneužitia inými ľuďmi.

20. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie aj z dôvodu výhrad voči znaleckému posudku, resp. podkladov, ktoré majú slúžiť znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku, tieto výhrady v odvolaní nijakým spôsobom nešpecifikoval. V odvolaní len poukázal na to, že namieta podklady a dôkazy, na základe ktorých znalkyňa dospela k svojim záverom, nakoľko mali byť založené len na skutkových tvrdeniach opatrovníka. Napriek tomu odvolací súd konštatuje, že v rámci hodnotenia dôkazov súd nie je oprávnený posudzovať znalecký posudok z hľadiska jeho odborných záverov, pretože k tomu nemá požadované odborné znalosti, ale nemusí ho akceptovať v prípade, ak by závery znalca nezodpovedali skutkovým zisteniam, resp. by boli v rozpore so zásadami logiky, prípadne prekračovali rámec odborného posúdenia. V preskúmvanej veci je Znalecký posudok č. 73/2024 zrozumiteľný. Jeho závery korešpondujú aj s ďalšími dôkazmi vykonanými vo veci, posudok neobsahuje žiadne rozpory, podáva zreteľné odpovede na položené otázky, o ktorých ani odvolací súd nemá pochybnosti. Rovnako odvolací súd nemá dôvod pochybovať o objektívnosti a odbornosti ustanoveného znalca, ktorý pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal aj z vyšetrenia samotného navrhovateľa a jeho relevantnej zdravotnej dokumentácie. V konaní pred súdom navrhovateľ navyše žiadne výhrady voči osobe znalca neprezentoval. Jeho závery teda korešpondujú tak, ako už bolo vyššie uvedené, s ďalšími dôkazmi vykonanými vo veci, a to aj v súvislosti s výsluchom hmotnoprávneho opatrovníka navrhovateľa D. B., ktorý potvrdil, že vytvoril vhodné podmienky na samostatnú existenciu navrhovateľa, avšak ten pri realizácii samostatnej existencie zlyhal a jeho zlyhanie spočívalo v tom, že prestal užívať lieky, dostal sa do depresie a následne musel byť akútne hospitalizovaný na psychiatrickej klinike. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody na doplnenie dokazovania kontrolným znaleckým posudkom v zmysle návrhu navrhovateľa vzhľadom ku komplexnosti vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie.

21. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie riadne vyhodnotil všetky podmienky, ktoré sú potrebné na navrátenie spôsobilosti na právne úkony a správne dospel k záveru, že tieto neboli v danom prípade splnené, pričom vychádzal zo záverov znaleckého posudku a vyjadrenia znalca, ako aj z výpovedí opatrovníka, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľa neumožňuje navrátenie jeho spôsobilosti na právne úkony. Keďže súd prvej inštancie starostlivo prihliadol na všetky skutočnosti v konaní uvedené, vypořiadal sa aj s tvrdeniami účastníkov, správne vyhodnotil závery znaleckého dokazovania, ku ktorému vypočul i znalca, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok, odvolací súd je toho názoru, že jeho rozhodnutie je vecne správne, preto jeho rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, keď dôvody uvádzané osobou o ktorej obmedzení spôsobilosti na právne úkony v tomto konaní sa rozhodovalo, nemali žiaden vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Zároveň odvolací súd sa stotožňuje aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o tom, že obmedzuje procesnú aktivitu navrhovateľa, o ktorého spôsobilosti sa konalo smerujúcu k vyvolaniu ďalšieho konania, kde obmedzenie bolo vyslovené v súlade s ust. § 247 ods. 2 CSP najviac na 6 mesiacov

od právoplatnosti uznesenia, podľa ktorého v takýchto prípadoch sú zákonné možnosti súdu obmedziť procesnú aktivitu osoby, ktorú súd obmedzil v spôsobilosti na právne úkony smerujúcu k vyvolaniu konania, a to najviac na 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia

23. Odvolací súd dodáva, že v záhlavovej časti svojho rozsudku uviedol Krajskú prokuratúru v Trenčíne, ktorá podaním zo dňa 30.05.2025 oznámila prebratie vstupu do konania, ktorá skutočnosť si nevyžadovala vydanie samostatného rozhodnutia za aplikácie ust. § 13 CMP.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté za použitia ust. § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).